

Leerling van school voor voortgezet onderwijs is onvoldoende begeleid. Er werd een negatieve sfeer tegen hem gekweekt. Bij een opgelegde schorsing die resulteerde in een verwijdering, bleken de regels niet te zijn nageleefd.

06/07 N- 09, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 18 december 2006

De klacht is afkomstig van de heer L, vader van de minderjarige A, gewezen leerling van College Y. De klacht richt zich tegen de heren X en Z, respectievelijk als rector en conrector aan College Y verbonden.

Inhoud van de klacht:

A zat gedurende het schooljaar 2005/2006 in groep 2 van het havo. Hij ondervond op school veel tegenwerking, die het gevolg was van een tegen hem gerichte negatieve sfeer.

A heeft structuur en discipline nodig om in de pas te blijven lopen. Op College Y is met die behoefte aan bijzondere begeleiding geen rekening gehouden. Aangezien er geen zicht was op verbetering, heeft klager in maart 2006 aan College Y om medewerking gevraagd om A op een andere school te krijgen. Dat bleek toen tijdens het lopende schooljaar niet meer mogelijk te zijn.

Toen vast kwam te staan dat A gedurende de rest van het schooljaar op College Y zou blijven, is afgesproken dat zowel College Y als A zich aan de regels zouden houden.

Het College Y heeft echter de gemaakte afspraak niet nageleefd. Het heeft A nauwelijks meer aan de lessen deel laten nemen. Hij heeft daardoor tot de zomervakantie een groot aantal lessen niet meer bijgewoond. Er werd hem zelfs voor bepaalde lessen blijvend de toegang ontzegd. Klager en zijn echtgenote werden van A's verzuim niet op de hoogte gesteld.

A heeft uiteindelijk gedoubleerd.

Nadat pogingen om hem op een andere school ingeschreven te krijgen niet bleken te zijn geslaagd, is hij ingeschreven gebleven op College Y. Hij is het nieuwe schooljaar dan ook weer begonnen in groep 2 van het havo van College Y.

Daar wilde men van A af. Men heeft daartoe op een oneigenlijke manier gebruik gemaakt van het schorsingsmiddel. In september 2006 is de schorsing ingegaan. In de brief waarin aan A's ouders de schorsing werd aangekondigd, werd tevens een verwijdering in het vooruitzicht gesteld. Bij die verwijdering zijn de daarvoor geldende regels niet in acht genomen. Er is geen overleg geweest met de inspecteur. Bovendien was er geen daadwerkelijke plaatsing op een andere school gerealiseerd.

Bij het zoeken naar een andere school heeft College Y het de ouders van A onnodig moeilijk gemaakt. Men wees hun in eerste instantie een school aan die A pas wilde toelaten, als er een psychologisch rapport werd overgelegd. Dat rapport bestond overigens niet.

Met de verwijzing naar een school die een onmogelijke toelatingseis stelde, heeft College Y zelf een inschrijving elders geblokkeerd en daarmee aangegeven zich onvoldoende moeite te hebben getroost om A een alternatief te bieden.

Verder heeft het optreden van College Y de inschrijving bij andere scholen nodeloos bemoeilijkt. Het College Y heeft namelijk een dwingend VMBO-T- advies uitgebracht, terwijl A nog als leerling van het havo stond ingeschreven. Dat was voor een andere school reden om A niet te willen toelaten. Op die manier werd A de mogelijkheid onthouden om alsnog elders de tweede klas van het havo met goed gevolg af te ronden.

A is na de schorsing een aantal weken thuis geweest. Het College Y heeft verzuimd hem in die tijd huiswerk op te geven, dan wel ervoor te zorgen dat hij anderszins begeleid werd.

De zorgplicht die op College Y rustte is volledig verzaakt.

Beoordeling door de Commissie:

Voor de Commissie zijn de volgende feiten en omstandigheden vast komen te staan:

A was in het schooljaar 2005/2006 in de tweede klas van het havo. Zijn gedragingen en zijn werkhouding waren als problematisch te typeren. Hijzelf ervoer op College Y een tegen hem gerichte negatieve vooringenomenheid.

In maart 2006 is uit een psychologische test gebleken dat A beter op zijn plaats was binnen het VMBO. Er is toen in overleg met klager een poging gedaan om hem op de Christelijke Scholengemeenschap W te plaatsen. Gelet op de tijd van het jaar was die school toen niet bereid om A op dat tijdstip in te schrijven.

Het College Y heeft toen, ondanks zijn ontevredenheid over A's inzet en gedrag in afwachting van het nieuwe schooljaar afgezien van het aanspannen van een verwijderingsprocedure. Er werd vanuit gegaan dat A het volgend schooljaar bij een andere school ingeschreven zou worden. Deze indruk werd bevestigd door een rapport van bureau M, waarin plaatsing op een brede scholengemeenschap met een VMBO-T -afdeling werd geadviseerd. Het College Y heeft zelf geen VMBO- afdeling.

Wel is afgesproken dat eventueel storend gedrag van A tot verwijdering uit de les zou leiden. Er is op College Y kennelijk reden gezien dat middel veelvuldig toe te passen.

Aan het begin van het nieuwe schooljaar is A weer begonnen in groep 2 havo van College Y.

In september 2006 heeft College Y A's ouders geattendeerd op de mogelijkheid hem op het College U, een brede scholengemeenschap, te plaatsen.

In september 2006 heeft College Y A geschorst en is vervolgens tot een verwijderingsprocedure overgegaan. Het College U had toen in principe de bereidheid om A in te schrijven. Deze inschrijving is niet geëffectueerd. A heeft vanaf de schorsing vijf weken thuis gezeten. In die tijd heeft klager nog vergeefs getracht A bij Lyceum T ingeschreven te krijgen.

In november 2006 is A ingeschreven bij de scholengemeenschap S. Hij is daar geplaatst in het tweede leerjaar van de havo/vwo- afdeling.

De Commissie beschouwt de klacht in haar verschillende onderdelen tegen deze achtergrond:

Het niet voldoende geven van lessen:

Op grond van wat de Commissie is medegedeeld is voor haar aannemelijk geworden dat in het schooljaar 2005/2006 het gedrag van A dermate storend was dat het de docenten van het College Y reden gaf om hem vaak uit de les te verwijderen. A gaf daarnaast blijk van veelvuldig spijbelgedrag.

Het is de Commissie in dat verband niet gebleken dat er sprake zou zijn geweest van een blijvend ontzeggen van de toegang tot bepaalde lessen. Evenmin is duidelijk geworden dat een tegen A gerichte negatieve sfeer zou hebben geleid tot een extra benadeling van hem.

De Commissie beschouwt de tegen A getroffen sancties niet als buitenproportioneel of onrechtvaardig anderszins.

Voor wat betreft dit onderdeel verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Het zich onvoldoende inspannen om A op een andere school te plaatsen:

Aan de verwijdering van een leerplichtige leerling wordt als voorwaarde gesteld dat een andere school bereid is die leerling in te schrijven.

Er is door College Y contact gelegd met het College U. Deze school bleek bereid te zijn A in te schrijven, als er vooraf voldoende relevante informatie over hem zou worden verstrekt. Dat daarbij ook verzocht is om een of meer bescheiden die niet bleken te bestaan is niet vast komen te staan. Evenmin heeft de Commissie reden om te veronderstellen dat het niet-kunnen voldoen aan een onmogelijk verzoek aan de inschrijving in de weg heeft gestaan. Aan College Y kan dan ook niet worden tegengeworpen dat het tekort is geschoten doordat het heeft bemiddeld naar een school die onmogelijke voorwaarden aan haar bereidheid tot inschrijving verbond. Daarnaast is naar voren gekomen dat College Y later ook nog heeft meegewerkt om A op Lyceum T geplaatst te krijgen.

Door aangeklaagden is in voldoende mate aangetoond dat zij aan hun verplichting om een andere school voor A te vinden hebben voldaan.

Waar de klacht dat bestrijdt, verklaart de Commissie dat onderdeel ongegrond.

De opgelegde schorsing:

Uit wat door aangeklaagden is aangevoerd is de Commissie gebleken dat College Y in de gedragingen van A reden kon vinden om hem te schorsen. Hij maakte zich herhaaldelijk schuldig aan verbaal geweld tegen personeel en aan storend gedrag tijdens de lessen.

Er was A al eerder een schorsing opgelegd.

In september 2006 was voor College Y de maat vol. A heeft toen na een incident enkele medewerkers van de school geschoffeerd.

Er is door klager niet aannemelijk gemaakt dat de schorsing is opgelegd, omdat men een reden nodig had om van A af te komen, waardoor er sprake zou zijn van oneigenlijk hanteren van

het middel van schorsing.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op de schorsing ongegrond.

Het geven van het VMBO-T- advies:

Klagers verwijten College Y dat het de mogelijkheden voor A om naar een andere school te gaan heeft beperkt door een dwingend VMBO-T- advies te geven. Scholen zonder een VMBO-afdeling zouden daardoor als mogelijkheid tot inschrijving afvallen.

Aangeklaagden hebben daartegen aangevoerd dat van een dwingend advies geen sprake kan zijn geweest, aangezien A ten tijde van de verwijdering leerling van het havo was. Scholen die A eventueel hadden willen inschrijven, konden hun beslissing nemen op basis van eigen afwegingen zonder daarbij gebonden te zijn aan enig advies van College Y.

Dat echter een school waaraan om inschrijving van een leerling wordt verzocht, gegevens wil van de school waarbij de leerling nog is ingeschreven, is op zichzelf een normale zaak. Zij wil haar besluit kunnen baseren op ervaringen met en resultaten van de desbetreffende leerling. Overigens heeft de rector er nog voor gepleit A op Lyceum T een kans in de tweede klas van het havo te geven. Er is de Commissie niet gebleken dat aangeklaagden in hun informatiever-schaffing de grenzen van het ontoelaatbare zijn overschreden.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Het niet begeleiden van A tijdens de schorsing:

Als een leerling thuis zit, rust op de school de verplichting om ervoor te zorgen dat de kans op het ontstaan van leerachterstanden zo gering mogelijk is.

Klager heeft gesteld dat College Y die voorzieningen niet heeft getroffen. Aangeklaagden hebben die bewering niet tegengesproken, maar aangevoerd dat de lange duur van het verblijf thuis van A aan klager te wijten was en daarom College Y van haar verplichtingen terzake zou ontslaan.

De Commissie is van oordeel dat College Y gedurende het verblijf thuis van A verantwoordelijk bleef voor diens leerontwikkelingen. Op College Y had dan ook de verplichting gerust voorzie-ningen te treffen. Dat aangeklaagden reden hadden om het langdurig verblijf thuis van A aan de houding van klager toe te schrijven, hief de verantwoordelijkheid van College Y voor het leer-proces van A niet op.

De Commissie verklaart ten aanzien van dit onderdeel de klacht gegrond.

Het volledig verzaken van de zorgplicht:

De Commissie heeft hierboven de klacht op de meeste onderdelen ongegrond verklaard. Wat er aan verwijtbaars overblijft is onvoldoende om voor de kwalificatie “volledig verzaken van de zorgplicht” in aanmerking te komen.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht dan ook ongegrond.